

ره‌یافت من

ضرورت استقرار و بکارگیری مدیریت ریسک در دانشگاه‌ها

تاریخ ۲۷ اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

شماره ۲۲

محمد علی باقرپور ولاشانی

هیات علمی دانشگاه فردوسی مشهد

رئیس هیات مدیره شرکت ره‌یافت و راه‌برد نواندیشان پویا (ره‌نو)

در نوشتار قبلی (ره‌یافت من: شماره ۲۱) مطالبی تحت عنوان " نکاتی چند درباره استقلال حساب‌رسان مستقل"، بیان گردید. در این نوشتار، مطالبی در خصوص " ضرورت استقرار و بکارگیری مدیریت ریسک در دانشگاه‌ها" ارائه خواهد شد. گسترش روز افزون حجم و تنوع فعالیت‌های دانشگاه‌ها در سال‌های اخیر، ورود نسل‌های جدید (در قالب استاد، دانشجو و کارکنان) با نظرات و دیدگاه‌های متفاوت، ظهور تکنولوژی‌های جدید از جمله هوش مصنوعی و ... موجب پیچیدگی راهبری، نظارت و مدیریت آنها شده است. این امر ریسک‌های متعددی را ایجاد نموده که شناسایی و مدیریت اثربخش آنها ضروری می‌باشد. دانشگاه‌ها ناگزیر هستند برای تامین انتظارات، نیازها و منافع ذینفعان مختلف، حفظ و افزایش اعتماد آنها به خود، و حفظ و ارتقای جایگاه در سطح ملی و بین‌المللی سیستم مدیریت ریسک اثربخش طراحی و بکارگیری نمایند. مدیریت ریسک به‌طور خیلی ساده به معنی زندگی هوشمندانه است و بر این مهم تاکید داشته که به جای رفع و برطرف نمودن مسائل و مشکلات، باید از وقوع و رخداد آنها جلوگیری گردد. به عبارت دیگر، مدیریت ریسک با دیدگاه آینده‌نگر بر پیش‌گیری تمرکز داشته تا درمان. بر اساس تفکر و فرهنگ مدیریت ریسک دانشگاه‌ها باید اقداماتی انجام داده تا در وحله اول احتمال وقوع ریسک‌ها را کاهش دهند و در گام دوم، در صورت وقوع، اثرات منفی آنها حداقل باشد. فرایند مدیریت ریسک به‌عنوان بخش مهمی از مدیریت استراتژیک، نقش مهمی در افزودن حداکثر ارزش پایدار به تمامی فعالیت‌های دانشگاه دارد. مدیریت ریسک به‌عنوان فرایندی پیوسته و سازمان‌یافته در کل دانشگاه، با شناسایی، ارزیابی، تصمیم‌گیری در رابطه با پاسخ و گزارشگری فرصت‌ها و ریسک‌هایی که دستیابی به اهداف را تحت تاثیر قرار می‌دهد، احتمال موفقیت و تحقق اهداف دانشگاه را افزایش می‌دهد. تمامی افراد در دانشگاه از بالاترین تا پایین‌ترین رده‌ها، باید نسبت به ریسک و روش‌های کنترل و مدیریت آن در حوزه کاری خود، به عنوان بخشی از وظایف و مسئولیت‌های روزانه، از آگاهی و دانش لازم برخوردار باشند.

